

de l'hivern, que no es mouen gairebé del voltant de les masies. Al Montseny i Baix-Montseny, per cert ben aprop de nosaltres, es veu quasi sempre a la pastura el bestiar d'aquells varals. Al Montseny pròpiament dit, ja tenen herba cap a la part mitja i baixa de la muntanya que els estalvia de pujar als cims, amb neus sovint ben abundants. I en la serralada pre-montsenyenca, tret d'algun dia de fred excessivament intens o que la neu cobreixi la terra—llavors que resten a l'estable o al corral,—hom acostuma treure els animals a gambar-se per les cimes o els recers assolellats, segons la virior de la temperatura; a les nits, però, fan cap a la masia o es queden en alguna casa deshabitada per resguardar-se de les fredors hivernals.

El bestiar a la tardor aprofita les pastures de mitja muntanya prop del poble
 Fot. Gabriel Roig Cl. C. E. de Catalunya

Ben al revés, el bestiar de llana, de més transcendència potser en l'economia ramadera general per la seva extensa difusió, té un important moviment emigratori de les terres pirenenques. Quan comença a venir el fred, els ramats baixen a la plana; alguns es dirigeixen al Rosselló i altres a l'Empordà, o a l'Urgell, al Pla de Bages, al Vallès o a la Maresma i fins alguns al Penedès. Antigament es dirigien molt a les planes urgellenques; però amb l'aprofitament de les seves terres, amb motiu dels regatges del canal, no hi troben molts pasturatges. Actualment tenen molta preferència vers la terra empordanesa.